

צמאה נפשי

מועדי כניסת השבת

מוצאי שבת	הדלקת נרות
ירושלים: 7.49	ירושלים: 6.37
תל-אביב: 7.51	תל-אביב: 6.52
חיפה: 7.52	חיפה: 6.44
ביתר עילית: 7.50	ביתר עילית: 6.52
רבינו תם: 8.26	

הגף החמה:
6.09
סוף זמן ק"ש למג"א: 8.47
סוף זמן ק"ש למ"א: 9.23
סוף זמן תפילה למג"א: 10.05
סוף זמן תפילה למ"א: 10.29

גליון 11

פרשת שופטים תשע"ב - דברות קודש מאת הגה"צ הרב אליעזר ברלנד שליט"א

"מי האיש הירא ורך הלבב..." (כ"ה)

כתוב בפרשה: "שמע ישראל אתם קרבים היום למלחמה על אויביכם" (ג,א). אומר רש"י: "אפילו אין בכם זכות אלא קריאת שמע בלבד, כדאי אתם שיושיע אתכם". ואחר כך כתוב, "מי האיש הירא ורך הלבב, ילך וישוב לביטו". הגמ' אומרת במסכת סוטה מ"ד: ירא ורך הלבב - מעברות שבידו. אפילו סח בין תפילין של יד לתפילין של ראש. ולכאורה קשה, הרי מקודם אמרנו שמשפיק אפילו זכות קריאת שמע כדי לצנח במלחמה, ואחר כך אומרים שבשביל עבירה קטנה, שסח בין תפילין של יד לתפילין של ראש, אינו יכול לצאת למלחמה? אלא באמת הכוונה היא, שהכל תלוי במידת האמונה של האדם. (קריאת שמע היא רמו על מצוות האמונה). אם לאדם יש בטחון בה', יש לו אמונה בה', הוא יודע שאפילו אם עשה רק מצוה אחת, בכח המצוה הזאת הוא יכול ללכת להילחם ולהצליח בכל דרכיו. ואם אין לו אמונה, אז על כל דבר קטן שלא הולך לו, ועל כל עבירה קטנה שהוא נכשל, הוא כבר חושב שה' עזב אותו, ה' לא איתו. ומזה הוא נופל לפחדים, ואז ה' באמת לא עוזר לו. וזה הכוונה "ירא ורך הלבב מעברות שבידו"... יש לך עברות - תעשה תשובה, אל תפחד. כי הכל תלוי באמונה של האדם. צריך לדעת - אפילו שאני מלא עברות ה' איתי. ומדוע? כי ה' ברא אותי, הוא אבא שלי! כמו בן שיעשה בעיות, האבא תמיד מחפש איך להציל את הבן. כן ה' מחפש דרכים איך להציל אותנו, הוא כל הזמן מחפש איך לעזור לנו. אדם שואל, האם ה' הולך איתי? האם אני ראוי שה' יהיה איתי? מה פירוש: "האם אני ראוי?" ה' ברא אותך או הוא דואג לך! הוא הולך איתך, הוא הלך איתך עד היום, הוא עזר לך עד היום, אז הוא ימשיך לעזור לך הלאה כל החיים. אל תפחד אף פעם, כי ה' איתך! ממשיך רבינו ואומר שכל הנקודה שלנו, זה לצאת מהפחדים. כל עוד אדם יש לו יראות חיצונית ופחדים, אז הוא לא יכול להתפלל, הוא לא יכול ללמוד, יש לו פחד מה יהיה עם הילדים, מה יהיה עם הפרנסה וכו'.

מובא בליקוטי מוה"ר"ן תורה ט"ו: "מי שרוצה לטעום טעם אור הגנוז, היינו סודות התורה שיתגלה לעתיד, צריך להעלות מדת היראה לשורשה. ובמה מעלין את היראה? בבחינת משפט וכו'". היינו שישפט וידין בעצמו כל עסקיו, ובוה יסיר מעליו כל הפחדים, ויעלה בחינת יראה ברה ונקיה, ותשאר אך יראת השם ולא יראה אחרת וכו'.. אבל כששופט את עצמו, וכשיש דין למטה אין דין למעלה, ואין היראה מתלבש בשום דבר לעורר את האדם, כי הוא בעצמו נתעורר וכו'.. וזהו שהאדם מפחד את עצמו מאיזה דבר, משר או מגנבים ושאר פחדים - זה הוא שהיראה נתלבש בזה הדבר, כי אם לא היה נתלבש היראה בזה הדבר, לא היה כח בזה הדבר להפחיד את האדם".

אדם רוצה לטעום את הטעם של ה"אור הגנוז" דהיינו סודות התורה שיתגלה לעתיד, צריך להעלות מדת היראה (פחד) לשורשה. כלומר, כל הפחדים שיש לנו בעולם צריכים להשתחרר מהם ולהעלות את כל הפחדים לה', את כל מדת הפחד שיש בנו - להעלות אותה לשורשה, שרק נפחד מה' יתברך. אדם כל היום מפחד. מפחד מזה, מפחד מזה.. מה שהוא יעשה לי, מה פלוני יגיד עלי, איזה ביקורת ימתח עלי, אדם מוקף בפחדים 24 שעות בלי הפסק, לא יכול ללמוד, לא יכול להתפלל בכוונה, לא יכול לעשות כלום מרוב פחדים. הפחד זה רגש טבעי שיש לכל אדם, הוא מגיע מהנשמה, שהיא מרגישה את אימת ה', את פחד ה', ש"מלא כל הארץ כבודו". הנשמה מרגישה שה' עומד עליה, ומחמת זה יש כל הזמן משהו בפנים שרועד ומפחד. ומזה מגיעים לאדם הפחדים. אם האדם שופט את עצמו וחושב - ה' עומד עלי ה' רואה אותי, איך אני מתנהג, איך אני מדבר, ואיך אני חושב, על ידי זה מבטל מעליו כל הפחדים. ואם לא עושה כן, הופך את מידת הפחד ליראות חיצונית ופחדים נפולים.

ועיקר העבודה על מידת היראה היא בשעת התבודדות. שאדם יעשה חשבון נפש, ממה אני מפחד, ממה אני ירא, מה אכפת לי מה יגידו עלי? אם אני מסתפק על איזה דבר אם לעשות או לא, אז צריך להתבונן ולשקול באמת אם זה רצון ה'. אבל אם ברור שדבר זה הוא רצון ה', אז גם אם יעמוד כל העולם כנגד, אני מוכן ליפול לכבשן האש כמו אברהם אבינו! "אחד היה אברהם" - לבדו נגד כל העולם.

כל דור יש איזה שלב איזה ארוע איזה מציאות מיוחדת שנוצרת כדי לשבור פחדים. בכל דור יש איזה מציאות שתמיד תפחיד את האדם. זה יכול להיות פחדים ממשפחה, פחדים מחברים, פחדים מכל מיני דברים, פעם הפחדים היו מהרוסים, מהנאצים, היום הפחדים מהערבים. פעם העברות שלנו התלבשו על הרוסים, היום העברות שלנו מתלבשות על הערבים. ואם אדם לא שובר את כל הפחדים, אין לו אמונה. בכל דור תמיד יהיו מציאויות של פחדים. וכל כמה שנים זה יתחלף במציאות אחרת. ירגיעו את הערבים, אז יהיה משהו אחר שיפחיד את האדם. ולכן האדם חייב לשבור את הפחד. אם אדם לא שובר פחדים, אין לו אמונה. אדם חייב לשבור את הפחד, כי הוא ברא את הפחד עם העברות והחטאים שלו. ורק כשאדם שובר את הפחדים, בזה מראה את האמונה שלו. כל הבריאה אומרת "ה' מלך ה' מלך ה' מלך ה' ימלוך לעולם ועד" אין שום דבר חוץ מה'! אין ערבים אין מחבלים, חוץ מה' שום דבר לא קיים. ומסביר רבנו: "ובאמת, כשאדם מסתלק מן העולם, וישכב על הארץ ורגליו אל הדלת, אז יהיה לו ישוב הדעת באמת, ויסתכל על עצמו ויראה האמת, שכל היראות והפחדים, שהיה מתירא מאיזה בני אדם, מפרנסה ומשאר דברים, הכל היה שטות והבל, ובחינת היה לו יראות ופחדים מבני אדם וכו'. כי מה כבר אדם יכול לעשות לו. וכן לענין התאוות, יראה היטב אשר בחינת כילה בהבל ימיו בשטותים ובילבולים ומחשבות רעות".

מובא בחיי מוה"ר"ן (גדולת השגתו - רמ"ג): "ודרכו היה תמיד שאפילו שהיה מדבר עם בני אדם שיחות חולין, היה רגלו רורב גופו מרתתין מאוד". הרבי רעד כל הזמן בלי הפסק! כזה יראת ה' היתה לו, הוא ראה את ה' עומד מולו כל הזמן, אפילו שהיה מדבר שיחות חולין היה רועד, היו רגליו מזדעזעות ממש, נוקשות אחת בשנייה, "כשהיה נסמך על השולחן עם כל שאר האנשים הנסמכים על השולחן גם הם היו מרתתין מחמתו", זה היה דבר קבוע כל יום, כולם רועדים עם הרבי מרוב פחד, ומי שלא זכה לראות היראה שהייתה מונחת על פניו תמיד, לא ראה יראה מעולם.

לעילוי נשמת איטה בת ר' דב בעריש ז"ל	לעילוי נשמת ר' אלעזר בן ר' שלמה יהודה ז"ל	לרפואת רות בת אודל תחילי והרן גנולד בן רות חילי	לרפואת לאונוורה בת חוה תחילי	להצלחת אליהו גבאי ומשפחתו הי"ו	להצלחת נחמן שרעבי ומשפחתו הי"ו	להצלחת אסף בן רבקה ומשפחתו הי"ו	להצלחת משפחת סטולין הי"ו	להצלחת ר' ארז רביע ומשפחתו הי"ו	להצלחת הרב והרבנית שליט"א
---	---	---	------------------------------------	--------------------------------------	--------------------------------------	---------------------------------------	--------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------

"תמים תהיה עם יהוה אלהיך"

קבלנו עונש להסתובב, כי אדם הראשון חטא בגן עדן וקבלנו עונש של "בזיעת אפר תאכל לחם". לא כי לא היה מספיק אוכל בגן עדן, אלא בגלל שה' אמר: כשהיה לך הכל, התבלבלת, עכשיו נראה אתך איך אתה לא מתבלבל כשלא יהיה לך כלום, ותצטרך להביא פרנסה, ולעשות עוד כל מיני השתדלויות ולדעת שכל זה כלום, לא קיים, לא היה ולא נברא. זו סתם אחיזה עיניים, זה שום דבר לא, זה כלום, אתה כביכול עושה אבל בעצם אין עוד מלבדו. מישוהו אחר מווי לך את הידים, מישוהו אחר מכניס לך מחשבות לראש, מישוהו אחר מתכנן לך מה שיהיה אתך עוד דקה... ולמרות ההסתרה הגדולה הזו, מידי פעם, בתוך החושך, פתאום ה' מתגלה לנו. פתאום אנחנו מרגישים את ה', ורוצים לבכות, ורוצים להשתפך לפניו בתוך המילים הקדושות של התפילה. פתאום רואים איזה נס, פתאום מרגישים את ה' בתוך כל הצרות שיש לנו."

הזה מסתיר את האור האמיתי של ה', את האור של - אין עוד מלבדו. כל הזמן, המציאות שלנו בעולם כילו משכיחה מאתנו שיש ה' בעולם. מתי היה ה' כשהתפללנו שחיות, וכשאמרנו ברוך ה' ובעזרת ה' וכו'. אבל איך שלא יהיה, העולם מתנהל בלי ה'. אנחנו בהסתרה כזו. עולם של הסתרה. כל העבודה בעולם הזה זה לבטל את החיצה ביננו ובין הקב"ה. לבטל את היש הזה. ה' ברא אותנו בתוך גוף. וצריך לעשות עם הגוף הזה כל מיני דברים, וצריך להביא פרנסה, ופה כואבת לנו היד ופה כואבת הרגל, כל זה החומר... אבל הצורה, הנשמה, היא כוספת לבוראה. זה דבר כזה עצום ונפלא לדבוק בה, זה מה שהנשמה רוצה, לא צריך שום דבר חוץ מזה. נכון, נתנו צדקה, היינו בכולל, אמרנו תיקון הכללי, למדנו תורה, אבל להרגיש את ההרגשה שאין עוד מלבדו, שהכל אין, שרק הוא נמצא כאן, ואנחנו ככה סתם מסתובבים פה כי

"הקב"ה ברא את העולם והוא נמצא מעלינו, לא רואים אותו, לא מרגישים אותו, ולנו יש רצונות, יש תכניות, יש מחשבות, יש דעות, יש השקפות, יש ביקורת, יש מה להגיד, יש מה לבקש, יש מה לרצות, יש מה לשאוף, ועושים ופועלים ויוצרים כל היום וכל הלילה ובקושי נרדמים בלילה מרוב תכניות שיש לנו בשביל המחמרת. עובדים ועמלים כל הזמן וכו'... ואם לא השלמנו, מחר נשלים עוד, נקנה עוד ונעבור לדירה אחרת. ואם מישוהו לא כל כך כיבד אותנו, אנחנו נלמד אותו שבפעם הבאה יכבד אותנו יותר וכו'... זוהי ההסתרה של העולם הזה. צריך לבטל את היש הזה. הקב"ה ברא מהאין - יש. לא היה כלום והוא ברא עולם. אנחנו צריכים לברוא משהו - אין. לזכור שאין פה כלום, רק ה'. וההקשה, כי ה' נסתר. אמנם, אנחנו מקיימים מצוות, קוראים תהילים, מנשקים את המזוזה, אבל הקב"ה נסתר מאתנו רוב הזמן. העולם

פרפראות התורה

"שמע ישראל אתם קרבים היום למלחמה על אויביכם אל ירך לבבכם..." (ג, כ)

ושפעת הקלגסים וקול הקרנות, היינו ענייני תכסיסי מלחמה שעושים השונאים להפחיד ולאיים על שכנגדם, וכל הבחינות הללו יש במלחמת היצה"ר, והוא יודע למי שהתחיל ליכנס קצת בעבודת ה' ובמלחמת היצה"ר, אפילו אדם פשוט לגמרי, כי דרך הבע"ד והס"א לאיים ולהפחיד על האדם מאד מאד ולהכביד עליו עבודתו יתברך מאד מאד, ומחמת זה נמנעו רבים מלהתחיל ליכנסו בעבודתו יתברך, מחמת האימים והכבידות הללו וכיוצא בהם, וזה בחי' שעת סוסים ושפעת הקלגסים וקול הקרבות וכו', אבל העיקר בעבודת ה' שלא יתפחד האדם כלל, וכמ"ש רבינו ז"ל שבעוה"ז האדם צריך לעבור על גשר צר מאד, והעיקר הוא שלא יתפחד האדם כלל, ועיקר ההתחזקות לעבור על הגשר צר בשלום בלי פחד הוא האמונה הקדושה, בחי' "שמע ישראל אתם קרבים היום למלחמה", בזכות שמע ישראל, היינו אמונה, ושוב "אל ירך לבבכם אל תיראו ואל תחפזו ואל תערצו מפניהם כי ה' אליקים ההולך עמכם להלחם לכם עם אויביכם להושיע אתכם".

וזה ה' לי לא אירא" (תהלים קיח, ו) היינו כנ"ל, כ"ש ה' לי, דהיינו שאני מאמין בהש"ת באמונה שלימה, וה' עמדי תמיד כי מלא כל הארץ כבודו, שוב "לא אירא מה יעשה לי אדם", כי מאחר שיש להאדם אמונה חזקה, בודאי ינצח כל המלחמות, וסוף כל סוף אשוב להש"ת באמת, בחי' "זאת אשיב אל לבי על כן אוחיל" (איכה ג, כא). (ליקוטי הלכות גילוח ג, ט)

ורד"ל: אפילו אין בכך זכות אלא מה שאתם אומרים בכל יום שמע ישראל אתם ראויים לנצח את אויביכם וכו', היינו כי כל המלחמות מרמזין שבועות מרמזין העיקר על מלחמת היצה"ר, כי אפילו המלחמות שיש לאחד בגשמיות עם שונאים ואויבים, הכל הוא בחי' מלחמות היצה"ר, כשרד"ל (סנהדרין קג) כשיש לאדם צרים למטה כך יש לו צרים למעלה, ועל כן עיקר המלחמה הוא מלחמת היצה"ר, וזה שהחזיר הכהן קודם שנכנסו למלחמת ה' לנצח את האויבים והס"א שסביב הקדושה סביב א"י, שהם כלל כל השונאים המונעים והמעכבים מדברים שבקדושה, וכשאדם נכנס להלחם עמהם, אזי הוא בסכנה גדולה ח"ו, כי מתעורר עליו כמה קיטרונים ח"ו ורוצים להפיל אותו מעבודתו לגמרי ח"ו, וזהו עיקר המלחמה שצריך להתחזק לעמוד על רגליו לבל יפול מעבודתו יתברך ח"ו, ואז בודאי יזכה לנצחם ולשברם ולבטלם, אבל במה יהיה בטחונו חזק שלא יפול מעבודתו ית' ח"ו, העיקר הוא רק האמונה הקדושה, שכשהוא חזק בהאמונה הקדושה בודאי אין לו להתירא משום מלחמה ושום נסיון שבעולם, וזהו "שמע ישראל אתם קרבים היום למלחמה וכו', בזכות שמע ישראל לבד, היינו זכות וכח האמונה הקדושה, בזה לבד אתם יכולים להתקרב למלחמה בגשמיות וברוחניות, כי מאחר שאתם חזקים באמונתו יתברך, שוב אין לכם להתירא כלל משום מלחמה שבעולם. וזהו "אל ירך לבבכם אל תיראו ואל תחפזו ואל תערצו מפניהם", אל תיראו משעטת סוסים

קריאת קודש

סיפור לפרשה

כ"ו תמוז שנת ביאת משיחא חסד דלתיק יוסין תשי"ב - 772

לכל אחינו בני ישראל בכל אתר ואתר!!!
ה' עליהם יחינו!!!
באתי כאן בקריאת קודש לכל אחינו בני ישראל,
להרים את תרומתכם בנין יפה עבור העלון, "צמח נפשי" שחם דברי אלוקים מיים אשך, לא נשטעו בעולם, בתדושישן שחם שקמלה חדשה, חידושישן שאין רב, שום דופי ללא כחל ושרק כפי שנתנו מפי הנבונה וזכות שכל אחד ואחד יסיר את סגרו לבבו, ויריס את תרומת ידו למפעל קדוש ונורא זה, ויזכר כולם להשיא את בניהם ונבנותיהם עד סוף כל הדורות, ברוב אושר ועושר, תורה וגדולה במקום אחד. ויזכרו לראות בבטא יעון ובבנין בית מקדשנו בחרף עין, אמון, נצח, סלה, ועד
בברכת רבינו הקדוש והנורא וזכות התורה הקדושה והסתורה עבדכם האמון אליעזר ברלנד

"לא תטה משפט, לא תכיר פנים"

מסופר על הצדיק רבי זאב מובארי, שבביתו פרץ ויכוח בין אשתו הרבנית לבין המשרתת שלה. הרבנית האשימה את המשרתת בשבירת כלי יקר-ערך, ואילו המשרתת טענה שלא שברה את הכלי, וסרבה לשלם. ראתה כך הרבנית, והחליטה לתבוע את המשרתת לדין תורה, ומיד נכנסה לחדרה, כדי להחליק את בגדיה, וללכת לבית הדין. ראה זאת רבי זאב, ולבש אף הוא את בגדי השבת אשר לו. שאלה אותו הרבנית: "ולחייך אתה הולך?" השיב הרב: "ברצוני ללכת עמך אל בית הדין". התנגדה הרבנית לכך, ואמרה לבעלה: "אין הדבר יאה לך. תהא סמוך ובטוח שאדע לומר את טענותי כראוי". "לך אני דואג" - השיב רבי זאב - "את בודאי תדעי לטווח את טענותיך, אך מה תעשה אותה משרתת עלובה? כלום תדע היא לטעון את טענותיה? לכן רוצה אני ללכת לבית הדין - כדי להיות לה מלויץ-ישר, כיון שאין מי שיריב את ריבם..."
שבת שלום!

"לא תטה משפט לא תכיר פנים ולא תקח שחד כי השוחד יעור עיני חכמים ויסלף דברי צדיקים"

הגאון רבי אברהם ישעיה קרליץ, "החזון איש" נחשב בשנות חייו האחרונות לגדול פוסקי הדור. בעשרים שנות שבתו בארץ (1933 - 1953), מעולם לא הסכים לקבל עליו משרה רבנית, והתפרנס בדוחק ממכירת ספריו החשובים (בכך עסקה בעיקר זוגתו, הרבנית). והקפיד "החזון איש" על-כך שהקונים לא יוסיפו על המחיר הצנוע שקבע לכל ספר.
פעם אחת לא דקדקה אשתו עם אחד הקונים, שהיה עתיר נכסים והושיט לה לירה שלמה (סכום נכבד, שהיה בו כדי פרנסת שבוע שלם באותם ימים), במקום רבע לירה, שקבע המחבר כמחיר הספר. כשנדע הדבר ל"חזון איש", בקש מאשתו את שטר הכסף שקבלה מאותו קונה, ובלא ניד עפעף, קרע אותו לגזרים, ואמר: מה שעשיתי עכשיו אין בו משום "בל תשחית", מכיון שהלחך שתלמדי מכך שזה הרבה יותר מלירה. הרבנית ידעה שבעלה הצדיק אינו סוטה כמלוא נימה מן ההלכה הפסוקה, ולא הגיבה במאומה על מעשהו ועל דבריו. ולאחר שיצאה מן החדר, רכן "חזון איש" אל מתחת לשלחן, והחל מלקט אחד לאחד את גזירי השטר. אחר-כך עמל שעה ארוכה כדי להדביק כראוי את חלקי השטר, ואחרי שהשלים את מלאכתו דאג להחזירו לבעליו...

היה שותף בהפצת דברי רבנו הקדוש מפי הרה"ח ר' אליעזר ברלנד שליט"א בתרומה סמלית של 1 ש"ח ביום, שמך יועבר לברכה לצל הרב שליט"א לפני ראש השנה לזרע בר-קיימא, לרפואה, לפרנסה, לעילוי נשמה וכו'

טל: 052-7639126 - 052-7602440